

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124200853
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Har Tzvi
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7124200853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Elišky Har Tzvi a členov senátu JUDr. Moniky Tobiášovej a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú K. X., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., dieťa rodičov: otca J. C. W., nar. XX.X.XXXX, bytom T. G. V. XXXX/X, C., t. č. F. 5, K. a matky J. R. X., nar. XX.X.XXXX, bytom W. lesom XXX/X, A. XXX, prechodný pobyt G. XXXX/X, K.- B. K., v konaní o úpravu vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Mestského súdu Košice č.k. 84P/7/2024-309 zo dňa zo dňa 24.10.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Matka návrhom na začatie konania žiadala zvýšiť výživné na mal. K. zo sumy 500 Eur mesačne na sumu 950 Eur mesačne.
- Otec sa v konaní domáhal zníženia jeho súdom určenej vyživovacej povinnosti na sumu 150 Eur mesačne.
- Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) rozhodol cit.:

„I. M e n í rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č. k. 9P/110/2021 - 242 zo dňa 28.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 15CoP/17/2023 - 437 zo dňa 26.10.2023 vo výroku o určení vyživovacej povinností otca k maloletej tak, že otec sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej K. X., nar. XX.XX.XXXX sumou 300 EUR mesačne od 13.06.2024 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

II. Návrh matky na zvýšenie výživného od februára 2023 do budúca z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

4. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že maloletá K. trpí dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, najmä oslabenou imunitou a rôznymi alergiami. To vedie k častej absencii v škole, za posledné školské obdobie navštevovala vyučovanie len asi 15 % dní, zvyšok bol ospravedlnený lekármi. Maloletá absolvuje opakovane zdravotné vyšetrenia, má odporúčané logopedické cvičenia, pravidelne navštevuje logopéda a psychológa a chodí na krúžky (tanečná, výtvarná, športová gymnastika), hoci miera ich pravidelnosti nie je jasná. Z hľadiska potrieb ide o dieťa,

ktoré si vyžaduje zvýšenú starostlivosť, čo má vplyv na ekonomickú náročnosť jej výchovy. Matka dieťaťa bola do mája 2024 zamestnaná, následne odišla zo zamestnania a od júna 2024 je evidovaná na úrade práce, pričom poberá dávku v nezamestnanosti vo výške približne 1350 eur mesačne. Matka o ukončení pracovného pomeru neinformovala pravdivo - najprv tvrdila, že bola prepustená, neskôr že sama dala výpoveď. Podobne zavádzala o výške svojho príjmu a o dôvodoch ukončenia zamestnania. Výplata v máji 2024 bola vysoká, avšak nešlo o pravidelný príjem, ale zrejme o preplatenie nevyčerpanej dovolenky alebo podobné. Výdavky matky považoval súd za nadhodnotené, najmä pokiaľ ide o výdavky na krúžky a výživové doplnky. Matka tvrdila, že platí 80 eur mesačne za každý z krúžkov, čo sa nepotvrdilo. Podobne nepravdivo uvádzala výšku nákladov na výživové doplnky. Matka s dieťaťom býva v rodinnom dome v A., ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve rodičov, vlastní auto. Odmieťa umožniť kontakt otca s maloletou, v konaní vyšlo najavo, že bez súhlasu otca zmenila základnú školu, ktorú mal. K. navštevuje a otca o tejto skutočnosti neinformovala. Otec dieťaťa bol dlhodobo zamestnaný vo M., kde mal príjem nadštandardný. V novembri 2023 ukončil pracovný pomer a od decembra 2023 je bez príjmov z podnikania. V júni 2024 nastúpil do zamestnania na B., kde jeho čistý mesačný príjem predstavuje približne 1550 eur. Napriek tomu, že už nemá pôvodný príjem, naďalej uhrádza výživné vo výške 500 eur mesačne. Schopnosť otca plniť si vyživovaciu povinnosť v súdom určenej výške sa výrazne znížila. Otec býva v prenajatom byte, platí výživné, spláca úver a nemá iné vyživovacie povinnosti. Dôvodom jeho návratu na B. bola snaha obnoviť kontakt s dcérou, no matka mu v tom naďalej bráni, a to aj napriek odporúčaniam odborníkov. Z vyjadrení kolízneho opatrovníka vyplýva, že kontakt neprebíha, dieťa otca odmieta - aj z dôvodu negatívneho postoja matky. Súd konštatoval, že matka v konaní uvádzala nepravdivé informácie o výške príjmov, o dôvodoch ukončenia pracovného pomeru, o výdavkoch na dieťa (viacnásobne nadhodnotené, nedoložené účtami), aj o situácii okolo školy. Matka tiež tvrdila, že nemôže pracovať kvôli zdravotnému stavu dcéry, ale zároveň dieťa navštevuje viaceré krúžky. Tieto rozpory znižujú jej dôveryhodnosť. Otec preukázal zmenu pomerov spočívajúcu v reálnom poklese príjmu.

5. Na základe zisteného skutočného stavu veci súd prijal právny záver, že došlo k zásadnej zmene pomerov na strane otca, ktorý sa vrátil zo M. na územie B. republiky, zmenil zamestnávateľa a tým došlo k poklesu jeho príjmov. Po skončení pracovného pomeru otca mu bola vo M. priznaná dávka v nezamestnanosti do konca roka 2025, čo vyplýva z listín predložených otcom. Táto dávka predstavovala za obdobie 12/2023 - 3/2024 sumu priemerne 3691,74 €, čo je suma, ktorá otcovi umožňovala riadne si plniť súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Otec sa následne rozhodol, že sa vráti na územie B. republiky, čím na základe jeho rozhodnutia došlo k odňatiu tejto dávky. Toto rozhodnutie zároveň urobil v čase, kedy nemal zabezpečený nový zdroj príjmu na území B. z pracovnej činnosti a musel vedieť, že odňatím predmetnej dávky sa ocitne v situácii, kedy nebude schopný hradiť svoju súdom určenú vyživovaciu povinnosť k dcére. Dobrovoľne sa teda vzdal priznanej dávky v nezamestnanosti a tým sa ako povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Je nepochybne právom otca vrátiť sa domov na územie B. republiky, avšak za situácie, kedy je viazaný vyživovacou povinnosťou a zároveň mu je priznaná dávka v nezamestnanosti vo M. vo výške, z ktorej bol schopný si túto vyživovaciu povinnosť plniť, si sám spôsobil pokles príjmu z dávky v nezamestnanosti vo M. v priemere 3691,74 € na dávku v nezamestnanosti na B. vo výške 1286,20 €. Súd má za to, že otec mal možnosť hľadať si prácu na B. aj zo zahraničia, prípadne aj s občasným príchodom na územie B. republiky. Jeho prítomnosť vo M. za účelom poberania dávky nebola nevyhnutná neustále, prácu si mohol hľadať pomocou internetu a následného dostavenia sa na pohovor. Svojho ustáleného príjmu sa mal vzdať až momentom zabezpečenia si riadnej práce na území B. republiky. Preto až momentom zamestnania sa na území B. republiky došlo podľa názoru súdu k odôvodnenej zmene pomerov na strane otca a k odôvodnenému poklesu jeho príjmov, ktorý v ďalšom zakladá potrebu úpravy vyživovacej povinnosti. Vychádzajúc preto z tejto odôvodnenej zmeny pomerov na strane otca od 13.6.2024 (moment začatia pracovného pomeru otca na B.) súd upravil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej na sumu 300 € mesačne, čo podľa názoru súdu predstavuje primeranú výšku výživného zo strany otca berúc do úvahy jeho príjem 1552,79 € mesačne, skutočnosť, že maloletá je jeho jedinou vyživovacou povinnosťou, ako aj s ohľadom na vek maloletej. Vychádzajúc z preukázaných súčasných príjmov otca má súd za to, že na jeho strane v súčasnosti nie je priestor na prispievanie na sporivú časť výživného pre maloletú, a preto túto jeho povinnosť zrušil, pričom výšku bežného výživného ponechal v pôvodne určených 300 € mesačne. Na strane matky súd nezistil zmenu pomerov. K argumentu matky, že prišla o zamestnanie súd udáva, že vychádzajúc zo správy jej posledného zamestnávateľa, matka prišla o prácu z dôvodov na jej strane, keďže nepodávala v práci uspokojivý výkon v dôsledku čoho sa jej dotklo znižovanie počtu zamestnancov spoločnosti. Matka navyše následne odmietla inú pracovnú

pozíciu, ktorá jej bola zamestnávateľom ponúknutá. Súd má preto za preukázané, že matka sa bez primeraného dôvodu vzdala príjmu z pracovnej činnosti, ktorý by mohla dosahovať a je od 1.6.2024 doposiaľ dobrovoľne nezamestnaná, pričom sa ani nesnaží sa zamestnať a zabezpečiť si riadny príjem svojou pracovnou činnosťou. K argumentu matky, že má zdravotné problémy súd uvádza, že túto skutočnosť v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala a preto na ňu súd v ďalšom neprihliadal. Matka bola rok práceneschopná a ak mala v danom čase vedomosť o tom, že jej zdravie jej neumožňuje sa v ďalšom riadne zamestnať, mala možnosť si požiadať o priznanie invalidného dôchodku s dostatočným predstihom na jeho posúdenie, keďže táto situácia jej bola dlhodobo známa. Súd nezistil zmenu pomerov ani na strane maloletého dieťaťa. Maloletá K. bola v čase vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Prešove dieťaťom vo veku M. rokov a navštevovala X. ročník základnej školy, v súčasnosti má B. rokov a navštevuje F. ročník základnej školy. Matka si návrh na zvýšenie výživného podala ešte pred rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v tejto veci a toto žiadala zvýšiť za obdobie od 2/2023, pričom súd opätovne poukazuje na to, že rozhodnutie bolo odvolacím súdom vyhlásené dňa 26.10.2023 a nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2023. Súd nemá oprávnenie preskúmať správnosť výšky vyživovacej povinnosti otca určenej právoplatným rozhodnutím súdu, keďže by išlo o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Rešpektujúc tento princíp a prihliadnuc na to, že matka žiadala zvýšiť výživné do 17.1.2024, teda súd mohol jej návrh posudzovať za obdobie 26.10.2023 - 17.1.2024. Za túto dobu nezistil žiadnu zmenu pomerov na strane maloletej, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného a má za to, že za tak krátky časový úsek od posledného rozhodnutia vo veci nemohlo dôjsť k nárastu výdavkov maloletej ani plynutím času.

6. Matka proti rozsudku podala odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok a za obdobie od februára 2023 do januára 2024, zaviazal otca prispievať na výživu maloletej vo výške 950 eur mesačne, za obdobie od podania návrhu otca do budúca zaviazal otca prispievať sumou 500 eur mesačne. V odvolaní poukázala na dlhodobé zdravotné problémy, ktoré pretrvávajú a kvôli ktorým nemohla naďalej vykonávať svoje zamestnanie si vyžiadali od februára 2023 rok trvajúcu práceneschopnosť. V auguste 2023 jej prestal byť vyplácaný rodičovský príspevok vo výške 473 eur na starostlivosť o dieťa s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý je vyplácaný do veku X rokov dieťaťa. Od septembra 2023 začala K. plniť povinnú školskú dochádzku, s čím súvisí aj zmena potrieb dieťaťa, jej osobný rozvoj a nové výdavky na podporu jej nadania a vzdelávania ako napríklad aj prijatie dcéry na Základnú umeleckú školu - odbor klavír, kúpa ktorého je veľkou finančnou investíciou. Keďže nastala výrazná zmena pomerov v dôsledku objektívnych skutočností, a to značným poklesom jej príjmov a nárastom výdavkov súvisiacich so starostlivosťou o maloletú, podala dňa 18. 9. 2023 návrh na zvýšenie výživného. Zmena pomerov nastala po vydaní rozsudku Mestského súdu Košice, sp.zn. 9P/110/2021, a teda po 28. 6. 2022. Odvolací súd vychádzal z listinných dôkazov a výdavkov za obdobie do júna 2022. Preto i keď rozsudok Krajského súdu je zo dňa 26. 10. 2023, na túto zmenu pomerov súd nemohol prihliadnuť. Vo februári 2024 po ukončení rok trvajúcej práceneschopnosti s ňou zamestnávateľ ukončil pracovný pomer. Pracovná pozícia, ktorá jej bola zamestnávateľom ponúknutá nebola pre ňu prijateľná, nakoľko sa jednalo o prácu vo večerných a nočných hodinách a navyše aj o prácu počas víkendov. V dôsledku straty zamestnania nastala výrazná zmena jej príjmových pomerov a v súčasnosti je v bez akéhokoľvek príjmu, v stave hmotnej núdze. Otec maloletej mal do decembra 2023 luxusný čistý mesačný príjem vo výške 5 000 eur ako aj bolo preukázané na základe daňového priznania, ktoré zohľadňuje aj jeho 13. plat. Od 1. 12. 2023 do 30. 11. 2025 bola otcovi priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške čistého príjmu 4 738 eur mesačne. Aj napriek tomu, že otec mohol poberať túto luxusnú dávku ešte 2 roky, vrátil sa na B.. Otec maloletej si neplní svoju vyživovaciu povinnosť a to aj napriek tomu, že disponuje značnými finančnými úsporami. Nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že je matkou, ktorej bolo zverené do starostlivosti dieťa s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom, ako sa súd vysporiadal s vážnou diagnózou maloletej, ktorá tak ako sa uvádza v posudku lekára vyžaduje si osobitnú starostlivosť, ako sa vysporiadal s množstvom lekárskeho správ, ktoré aj v rámci iných konaní súdu predložila, ako sa vysporiadal s iba 7 % školskou dochádzkou dcéry, a teda všetkými objektívnymi dôvodmi, ktoré boli v konaní riadne preukázané a ktoré jej bránia uplatniť sa na trhu práce.

7. Otec a kolízny opatrovník vo svojich písomných vyjadreniach k odvolaniu matky navrhli rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

8. Ďalšie vyjadrenia boli prednesené v rámci odvolacích replík a duplík, bez zmeny odvolacieho návrhu.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

11. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, čo sa týka určenia výšky vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

13. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu dospel odvolací súd k záveru, že určená suma výživného zodpovedá zákonným kritériám pre jeho určenie. Od poslednej súdnej úpravy došlo k podstatnej zmene pomerov na otca ako povinného rodiča, na strane ktorého v dôsledku trvalého presťahovania sa na B. došlo k poklesu jeho príjmu a porovnaní s príjmom, ktorý dosahoval v M.. Správny je záver súdu, ktorý ustálil, že k zmene došlo ku dňu 13.6.2024, kedy sa zamestnal u nového zamestnávateľa na B.. V čase poslednej súdnej úpravy mal. K. navštevovala predškolské zariadenie. Odvolací súd rozsudkom v konaní vedenom pod sp.zn. 15CoP 17/2023 určil výživné vo výške 300 Eur mesačne s poukazom na príjem matky, ako aj na preukázané výdaje maloletého dieťaťa. Vzhľadom na vtedajší príjem otca, ktorý bol nadštandardný, odvolací súd určil časť výživného, ktorého výška presahovala spotrebný charakter na tvorbu úspor vo výške 200 eur mesačne. Už v čase poslednej súdnej úpravy bola mal. K. dieťaťom s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom (posudok ÚPSVaR Košice zo dňa 26.8.2020). V súčasnosti K. navštevuje základnú školu. Je potrebné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, ktorý poukazyval na zavádzanie matky, ktorá súd nepravdivo informovala o výške odôvodnených potrieb mal. K.. Z vykonaného dokazovania je možné ustáliť, že okrem výdavkov má mal. zvýšené výdavky na lieky vo výške 75 Eur mesačne (bod 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Je zároveň potrebné poukázať na skutočnosť, že tieto výdavky ako aj zdravotný stav mal. K. bol už zohľadnený pri poslednom určení vyživovacej povinnosti. Je možné dať za pravdu súdu prvej inštancie, ktorý zhodnotil, že na strane mal. K. od poslednej súdnej úpravy, ktorá bola vykonaná pred 2 rokmi, k zmene nedošlo.

14. Matka v odvolaní namieta záver súdu, ktorý neprihliadol k zmene pomerov na jej strane, ku ktorej došlo v dôsledku jej dlhodobej práceneschopnosti a poklesu jej príjmu. Ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, matke v období od 4.3.2023 do 20.2.2024 boli vyplácané nemocenské dávky v priemernej výške 1.186 Eur mesačne (čl. 46). Rodičovský príspevok na dieťa vo výške 473,30 Eur jej bol vyplácaný v období od 1.5.2018 do 31.8.2023 (čl. 50). Zamestnávateľ matky, spoločnosť P. X. N. B., s.r.o. s matkou ukončila pracovný pomer ku dňu 31.5.2024 uplynutím výpovednej doby. Bývalý zamestnávateľ vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na jej pracovné hodnotenie, ktoré bolo priemerné, až slabo výkonné. Rovnako tak poukázal na skutočnosť, že k zrušeniu pracovného miesta došlo z organizačných

dôvodov, ako aj na to, že matka namietala nevhodnosť ponúkanej pracovnej pozície, ktorú jej ako zamestnávateľ ponúkol. Zamestnávateľ jej v prípade ukončenia práceneschopnosti ponúkal pracovnú pozíciu, ktorá by lepšie vyhovovala jej potrebám, avšak k dohode nedošlo. Je potrebné dať za pravdu matke, že pre určenie, odkedy sa mení skoršie súdne rozhodnutie o výživnom pre maloleté je rozhodujúce to, kedy došlo k zmene pomerov. Ak k zmene pomerov došlo v priebehu odvolacieho konania a odvolací súd vychádzal zo skutočného stavu ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie, je potrebné prihliadnuť na takúto zmenu v konaní o zmene takejto súdnej úpravy. Právny záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 29. napadnutého rozsudku, podľa ktorého súd nemá oprávnenie preskúmať predchádzajúce súdne rozhodnutie je na prejedávanú situáciu nesprávne aplikovaný. Napriek tomu, uvedené nemá vplyv na správnosť záveru súdu prvej inštancie. Hoci na strane matky došlo k objektívnej zmene pomerov, a to k poklesu jej príjmu v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti od 4.3.2023 a následne k skončeniu nároku na poberanie rodičovského príspevku k 31.8.2023, tieto skutočnosti nemajú vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca, ako rodiča povinného z výživného, ktoré je určované na základe zákonných kritérií, ktorými sú výška odôvodnených potrieb mal. dieťaťa a na strane povinného rodiča jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Výživné vo výške 300 Eur mesačne zodpovedá týmto zákonným kritériám. Odvolací súd pripomína, že formou plnenia vyživovacej povinnosti je aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktoré v súčasnosti v celom rozsahu vykonáva matka. Pozornosť odvolacieho súdu však neušla skutočnosť, že matka otcovi dlhodobo bráni v realizácii jeho práva na styk s mal. K., ktorá otca v súčasnosti odmieta. Otec, ktorý uvádza, že dôvodom jeho návratu je snaha o stretávanie sa s dcérou a nápravu ich vzájomného vzťahu by sa mohol výkonom osobnej starostlivosti podieľať na úhrade výdavkov mal. K., rovnako tak, by uľahčil matke možnosti nájsť si adekvátnu prácu uplatnenie na trhu práce aj napriek zhoršenému zdravotnému stavu dcéry. Argument matky o tom, že dôvod návratu otca je len deklarovaný, keďže dcéru naposledy videl v novembri 2023 neobstojí, keďže otec sa s dcérou nestretáva nie z dôvodu jeho nezáujmu o dcéru, ale z dôvodu, že mu to nie je zo strany matky umožňované a situácia dospela až do štádia, že K. otca úplne odmieta.

15. Matka v odvolaní namieta, že súd mal pri určení výživného prihliadnuť na potenciálny príjem otca, ktorý mohol dosahovať vo M., keby sa svojvoľne nerozhodol presťahovať sa na B.. Aj keby boli dané vyššie uvedené dôvody na to, aby sa pri určení výživného vychádzalo z príjmov, ktoré by sťažovateľ mohol potenciálne dosahovať, hoci ich v súčasnosti nedosahuje, neznamená to, že sa tieto potenciálne príjmy budú automaticky považovať za príjmy, ktoré sťažovateľ dosahoval v minulosti - tým skôr, ak v súčasnosti žije v inej krajine. Podľa už viackrát citovaného stanoviska občianskoprávného a obchodného kolégia Najvyššieho súdu sp. zn. Cpjn 204/2012 totiž pri určení výšky potenciálneho príjmu súd nevychádza z vyššieho príjmu, ktorý povinný v minulosti dosahoval, ale z príjmu, ktorý by mohol dosahovať vzhľadom na svoje skutočné schopnosti a možnosti na rozumne vymedzenom regionálnom trhu práce, čo platí aj pre rodičov žijúcich v zahraničí. (viď Nález Ústavného súdu ČR, sp.zn. III.ÚS ČR zo dňa 18.4.2018) Aplikujúc tento právny názor na prejedávaný prípad je potrebné zohľadniť, že otec sa na B. nepresťahoval svojvoľne, rovnako ako matka a jeho dcéra je občanom B. republiky, rozhodnutie presťahovať sa na B. a s tým súvisiaci pokles príjmu otca je potrebné zohľadniť s poukazom na vôľu otca byť bližšie k svojej dcére. Otec sa po príchode na B. zamestnal, dosahuje príjem, ktorý je síce v porovnaní s jeho príjmom vo M. nižší, avšak dosahuje výšku zodpovedajúcu kvalifikácii otca a vychádzajúc z tohto príjmu je súdom určená výška výživného správna a zodpovedajúca zákonným kritériám.

16. Za daného stavu teda odvolací súd zhŕňa, že odvolacie námietky matky nie sú dôvodné, rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho odvolací súd potvrdil postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nevzhladol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).